

valgets Indstilling under Nr. 12 finder jeg Intet at erindre, og med Hensyn til det af den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg (Née) stillede Endringsforslag, maa jeg for mit Vedkommende ligeledes afvente hans nærmere Motivering deraf.

Née: I en Række af Aar, jeg har havt Bopæl i Aalborg, har jeg aldrig kunnet forklare mig, og jeg har ligesaa hørt Andre studse ved, hvortil man egentlig havde en saakaldet Opsynsmand ved Færgevesenet i Aalborg, en Post; man nu ønsker ophøiet til en Overopsynsmands Post. Det Tilsyn, som er fornødent ved en saadan Indretning, maa dog upaatvilelig paahvile Indretningen selv eller dens Giere, der af Staten jo til dette Diemed ere blevne privilegerede, ja endog monopoliserede, og Overopsynet fra Statens Side er jo allerede tilstede, forsaavidt det maatte gjælde saadanne Spørgsmaal ved Færgeindretningen, som kunne reise sig af forskellige Anledninger. Dette Overopsyn er alt tilstede ved Autoriteterne, baade ved Befordringsautoriteterne — derunder burde det idetmindste ligge —, ved de 2de Politieautoriteter paa begge Sider Fjorden, og endelig ved Amtmanden, som høieste Autoritet, og hvis Binduer endog grændse saa nær til Vandet og til Færgeløbet, at han directe kan have et virkeligt Overopsyn. Men der er endnu en Autoritet, som turde være meget bedre end alle de nævnte, det er Publicum, rigtignok baade det billigste, det bedste og virksomste Overopsyn. Det har ogsaa, saavidt jeg veed, gjerne vist sig, at det er de Anker, som derfra reises, enten ved de Midler, der ere givne i de Protokoller, som ere henlagte paa vedkommende Steder til at kunne reise Besværinger, eller ad Publicitetens Vej, der have ført til, at de Forbedringer, man savnede, ere blevne indførte, de Mangler, der have været tilstede, ere blevne afhjulpne. Jeg kan derfor paa ingen Maade indsee, hvorfor man nu vil skabe en saadan overflødig ny Post, som her er foreslaaet. Gjenstanden er vel ikke i og for sig meget betydelig, men, forsaavidt som den fremtræder et Princip, det nemlig, at oprette

særegne Embeder for smaa tilfældige Bestillinger, saa troer jeg, det er Noget, vi bør søge at holde borte fra os. Jeg har ikke kunnet erholde nogen som helst Oplysning om, at der her var Grund til at have en særegen Embedsmand til at varetage denne Forretning, da der, som sagt, er tilstrækkelig Anledning til, allerede paa flere forskellige Maader at see den iagttagen; og desuden, naar en saadan Post endelig skulde ansees fornøden, naar det Offentlige troer at maatte have en saadan særligt gageret Tilsynsmand, for at komme det tilhjælp imod Remonstrationer, der kunde fremkomme fra Færgevesenets Side, saa kan jeg ikke see Andet, end at det aabenbart maatte være Færgevesenet, som man maatte paalægge denne Udgift. Desuden er, ifølge det Privilegium, Færgelaugets har, Staten berettiget til at give det hvilket som helst Slags Forfrist, som er i Færgesartens Interesse, og som ansees for at være tidsvarende, nyttig og nødvendig for det Offentlige. Anseer nu det Offentlige det for uundgaelig nødvendigt at have en saadan Opsynsmand ved Færgevesenet, saa er det naturligt, at han er et af de Requisitioner, som udfordres for at holde Færgevesenet i Gang. Jeg bruger her Udtrykket „Requisit“; thi det staaer udtrykkeligt i Privilegiet, at det kan paalægges Færgevesenet at anskaffe de Requisitioner, som maatte ansees fornødne. Et saadant Requisit (Munterhed) er nu aabenbart en Opsynsmand; og naar der nu udfordres en saadan, saa staaer det jo dog med tørre og tydelige Ord i Privilegiet, at det er Færgelaugets Pligt at bekoste ham. Det har det hidtil ogsaa gjort, jeg veed vel ikke, for hvor stor en Deel, men jeg kan dog ikke indsee, af hvilken Grund man nu vil paaføre Staten denne Byrde.

Rettelse.

Nr. 140 1ste Spalte (2226) L. 10 f. n. to Slags almindelige Dannelser læs: to Slags almindelig Dannelse.